

Telléry Márton NEM FOCI

- Mit csináljak ezzel a CD-vel?
- DVD.
- Tök mindegy.
- Egy rövidfilm van rajta. Néhány barátommal készítettük.
- És?
- Gondoltam, érdekel.
- Nincs olyan izém.
- DVD lejátszód?
- Igen.
- Nem baj. Számítógépen is megy.
- Nincs számítógépem.
- Nincs számítógéped?
- Jól hallottad.
- Akkor nézd meg egy barátodnál.
- Nincsenek barátaim.
- Rokonodnál.
- Az sincs.
- Aha... Mondanám, hogy gyere el, nézd meg nálunk, de a családom nem örülne. Különben is, soha nem találkoztunk kint, és azt hiszem, jobb, ha ez nem változik. Igazság szerint el sem tudom képzelni, hogy máshol is létezel. De talán te is épp így vagy velem.
- Nem.
- A laptopomat vagy tabletemet meg nem merem lehozni ide, gondolom, megérted. Úgyhogy inkább elmesélem, miről szól.
- Ha akarod.
- Végül is nem krimi vagy ilyesmi, hogy elrontaná a szórakozást, ha elárulom a végét. Sőt, talán érdekesebb is így, ha egyszer mégis megnézed. Lesz róla egy képed, amit összevethetsz a látottakkal.
- Nem valószínű.
- Egy műteremszobát képzelj el. Néhány festmény a háttérben, elől asztal, rajta nagytestű nyúl mászkál. Az ablaknál húsz év körüli lány áll, kifelé néz. Majd közeliben látszik. Több részletben kifejti, milyen unalmasnak talál egy bizonyos futball-stílust. Bár nem nevesíti, sejthető, hogy a Barcelona és a spanyol válogatott által fémjelzett tiki-taka játékmódról van szó. A monológjában beálló szünetek alatt ismét a nyulat látjuk, aki körül az eleinte üres asztallapon egyre gyűlnek a könyvek.
- Értem.
- De hogy jön össze mindez? Mi köze a festményeknek a focihoz, a nyúlnak a könyvekhez, a lánynak a nyúlhoz, és így tovább? Egyáltalán, hogy jutott eszembe ilyen örültség? És mi vitt rá, hogy társaimmal időt és energiát fordítsunk arra, hogy képi-hangi valósággá alakítsuk? Gondolom, ilyesfajta kérdések fogalmazódtak meg benned.
- Még hasonlók sem.
- Mert ez az, hogy én sem tudom! Fogalmam sincs! Semmi értelme az egésznek. A film vége pedig épp ezt hivatott bemutatni. Kiderül ugyanis, hogy a jelenetet egy fiatalember nézi laptopján, aki értetlenségének ad hangot, kifejezve a magam és a néző megelőlegezett értetlenségét. A művészettel szemben megnyilvánuló értetlenségről van szó? Vagy tágabb értelemben arról az ősi, ijesztő kételyről, hogy a létfenntartáshoz szükséges tevékenységeken kívül érdemes-e bármivel foglalkozni, amikor pontosan tudjuk, hogy egyszer úgyis meghalunk? Na de nem akarok filozófiai mélységekbe bocsátkozni egy ilyen bolond kisfilm kapcsán.
- Ennek örülök.
- Azért szeretném, ha eltennéd a lemezt. Akkor is, ha a megfelelő technikai eszközök híján nem több számodra

fémesen csillogó korongnál. Se lány, se nyúl, foci, könyvek, képek – talán még értetlenség sem. Jó lesz néha arra gondolni, hogy ott hever nálad a polcon vagy az asztalon. Időnként kézbe veszed, arrébb rakod...
... ugye nem mondd, hogy nincs sem polcod, sem asztalod?
– Pedig nincs.

